

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 224/2020

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 23/07-07-2020 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: «Γνωμοδότηση δικηγόρου για την άσκηση ανακοπής κατ' άρθρο 933 ΚΠΟΛΔ και αίτηση αναστολής με αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής κατά της επισπευδομένης σε βάρος του Δήμου αναγκαστικής εκτέλεσης, δυνάμει του από 24-6-2020 κατασχετηρίου εις χείρας της τρίτου της «ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΑΡΟΜΜΑΤΗΣ ΑΒΕΕ».

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 07-07-2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 11:30 π.μ., στο Συνεδριακό Κέντρο του Πολυλειτουργικού χώρου (επί της οδού Θεμιστοκλέους 1 και Σοχιάς), συνήλθε σε κεκλεισμένων των θυρών τακτική συνεδρίαση, η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από την με αριθμό πρωτ.12703/23/03-07-2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που εκδόθηκε και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν.3852/10. Στη συνεδρίαση αυτή ήταν:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος – Πρόεδρος/Αντιδήμαρχος
2. Παπαδόπουλος Βασίλειος – Αντιπρόεδρος/Αντιδήμαρχος
3. Νικολόπουλος Χρήστος – Μέλος.
4. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος – Μέλος
5. Αθανασόπουλος Ιωάννης – Μέλος ως αναπληρωτής του κ. Αμπού Χάντμπα Μισέλ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Αστερής Ευγένιος – Μέλος
2. Χριστοφόρου Ευάγγελος – Αντιδήμαρχος
3. Κοτσαύτη-Παπαζαφειρόπουλου Αλεξάνδρα – μέλος
4. Αναγνωστόπουλος Κων/νος – μέλος

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα πέντε (5) μέλη και τέσσερα (4) απών, ο πρόεδρος κ. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Ο κ. Χριστοφόρου Ευάγγελος προσήλθε στο 19^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

· · · · ·

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος εισηγούμενος στο 7^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη, την από 2/7/2020 γνωμοδότηση της Νομικής συμβούλου του Δήμου, στην οποία αναφέρει τα εξής: «Την 1-7-2020 η καθείς εταιρεία με την επωνυμία «ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΑΡΟΜΜΑΤΗΣ ΑΒΕΕ» κοινοποίησε στον Δήμο Ήλιδας το από 24-6-2020

κατασχετήριο της κατά εμένα εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διευθυντή του Υποκαταστήματος στην Πάτρα, δια του οποίου κατάσχει η καθής στα χέρια της άνω τράπεζας τις υφιστάμενες και μελλοντικές καταθέσεις του Δήμου στον λογαριασμό του τελευταίου που τηρεί στην Τράπεζα αυτή και μέχρι του ποσού των 8.749,18 ευρώ, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 45/2019 διαταγής πληρωμής του Ειρηνοδικείου Δύμης.

Κατά του άνω κατασχετηρίου εις χείρας τρίτου έχω την γνώμη ότι πρέπει να ασκηθεί ανακοπή Ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας, ως αρμόδιο Δικαστήριο του κατά τόπου εκτελέσεως, ως και αίτηση αναστολής, καθόσον η ανακοπή δεν αναστέλλει την εκτέλεση, για τους κατωτέρω λόγους:

1) ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΤΑ Ν.Π.Δ.Δ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ ΤΗΣ Δ/ΠΑ.

Επειδή «αι υπό των αστικών εν γένει νόμων και των ουσιαστικών διατάξεων περί δικών του δημοσίου αναγνωριζόμενοι εις το Δημόσιον ειδικαί προστατευτικοί διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και επί όλων των Ν.Π.Δ.Δ, όπως και ο Δήμος Ήλιδας, εφόσον αι τυχόν υφιστάμενοι αντίστοιχοι δια τα Ν.Π.Δ.Δ τούτα προνομία εν γένει δεν είναι ευρύτεροι ή ευνοϊκότεροι των επί του δημοσίου ισχυουσών» και επίσης όλα τα Ν.Π.Δ.Δ έχουν όλες ανεξαιρέτως τις ατέλειες και τα δικαστικά, διοικητικά και δικονομικά προνόμια που παρέχονται στο Δημόσιο (βλ. σχετ. και ΑΠ 1405/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α). Ειδικότερα, το άρθρο αυτό δεν θεωρείται καταργημένο μετά τη δημοσίευση του ν. 2462/1997, που κύρωσε το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, όπως υποστηρίζεται (βλ. σχετικά με την άποψη αυτή Β. Βαθρακοκαίλη, ΕρμΚΠολΔ, Συμπλήρωμα 2001, άρθρο 909, αρ. 2), αλλά συνεχίζει να ισχύει χωρίς να προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 3 του Συμφώνου, που υποχρεώνει τα κράτη - μέλη να "εγγυώνται την εκτέλεση (όχι όμως και την προσωρινή εκτέλεση, που αφορά στην επίδικη περίπτωση) από τις αρμόδιες αργές κάθε απόφασης, που θα έχει κάνει δεκτή μια προσφυγή (αγωγή κ.λπ.), αφού με το άρθρο 909 αρ. 1 του ΚΠολΔ δεν αποκλείεται γενικά η εκτέλεση σε βάρος του Δημοσίου (όπως συνέβαινε για τις χρηματικές απαιτήσεις με το ήδη καταργηθέν άρθρο 8 του ν. 2097/1952), αλλά απαγορεύεται απλά και μόνο η εκτέλεση σε ένα πρώιμο στάδιο, προτού δηλαδή η απόφαση καταστεί τελεσίδικη και αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου (βλ. Σ.Σταματόπουλο, Αναγκαστική Εκτέλεση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, έκδ. 2000, σ, 229 έως 258, καθώς και Δ 31,169 έως 189, για το ίδιο θέμα βλ.Κρουσταλάκης Δίκη 2003. 1092, Μπένης Δίκη 2005. 683, ο ίδιος στη Δίκη 2003.1144, Κασιμάτης Δίκη 2003,1075).

Εν προκειμένω ο Δήμος άσκησε Ενώπιον του Ειρηνοδικείου Δύμης την από 1-10-2019 ανακοπή του κατά της υπ' αριθμ. 45/2019 διαταγής πληρωμής, με αριθμό κατάθεσης 26/2019, η οποία συζητήθηκε στις 15-6-2020 και αναμένεται η έκδοση αποφάσεως. Ως εκ τούτου δεν υπάρχει απόφαση που να κρίνει τελεσίδικα τόσο την εγκυρότητα του τίτλου, όσο και την αιτία από την οποία έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής.

2). ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΟΤΑ

Α) ΔΗΜΟΣΙΑ - ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ - ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΑ

Η περιουσία των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, στους οποίους συγκαταλέγονται και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης διακρίνεται: Α) σε πράγματα (ενσώματα αντικείμενα), τα οποία έχουν προορισμό να εξυπηρετούν δια της χρήσεως τους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος και δεν είναι δεκτικά μονομερούς επαύξησης και Β) στην ιδιωτική περιουσία, η οποία περιλαμβάνει τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία εμμέσως μόνο δια της αξίας ή των προσόδων τους παρέχουν στα οικονομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου οικονομικά μέσα για την αντιμετώπιση των αναγκών και τη λειτουργία τους (ΟΛΑΠ 17/2002, ΑΠ 2354/2009).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. του ν,3068/2002 «...Η αναγκαστική εκτέλεση για να ικανοποιηθεί χρηματική απαίτηση κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου γίνεται με κατάσχεση της ιδιωτικής περιουσίας αυτών. Αποκλείεται η κατάσχεση απαιτήσεων που πηγάζουν από έννομη σχέση δημοσίου ή απαιτήσεων χρηματικού ή μη αντικειμένου, το οποίο έχει ταχθεί για την άμεση εξυπηρέτηση ειδικού δημοσίου σκοπού». Για τη διάκριση δε ανάμεσα στη δημόσια και ιδιωτική περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων και εν γένει ΟΤΑ, αναγκαία είναι, καταρχήν, η ανίχνευση των εκτός συναλλαγής πραγμάτων, έτσι όπως τα ορίζει η διάταξη του άρθρου 966 ΑΚ. Στη διάταξη αυτήν ορίζεται ότι «πράγματα εκτός συναλλαγής είναι τα κοινά σε όλους, τα κοινόχρηστα και τα προορισμένα στην εξυπηρέτηση δημοτών, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών».

Το άρθρο 966 ΑΚ κηρύσσει τα δημόσια πράγματα εκτός συναλλαγής και απαγορεύει επομένως κάθε πράξη, όπως η κατάσχεση ή η αναγκαστική εκτέλεση που μπορεί να οδηγήσει στην απαλλοτρίωση τους, χωρίς βέβαια να αποκλείεται η μεταβίβαση τους από ένα δημόσιο οργανισμό σε άλλο, που άλλωστε δεν αποτελεί αναγκαστική απαλλοτρίωση κατά την έννοια του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Εξαιρούνται, ως εκ τούτου, τα δημόσια πράγματα, από τις συναλλαγές και έτσι δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αναγκαστικής εκτελέσεως για την ικανοποίηση

χρηματικών απαιτήσεων, χάριν ακριβώς του εξυπηρετούμενου αυτού συμφέροντος, το οποίο, ειδικότερα, διαφέρει ανάλογα με την κατηγορία:

Για τα κοινά σε όλους το εξυπηρετούμενο συμφέρον συνίσταται, κυρίως, στην απόλαυση από όλους βασικών στοιχείων του περιβάλλοντος (αέρας, θάλασσα), για τα κοινόχρηστα στην εξυπηρέτηση της κοινής χρήσης υδάτων, οδών, πλατειών, αιγιαλών, λιμανιών, όρμων, οχθών πλευσίμων ποταμών, μεγάλων λιμνών και οχθών τους (ΑΚ 967), για τα πράγματα που είναι προορισμένα για την εξυπηρέτηση δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών στη δυνατότητα ειδικής χρήσης τους κατά το σκοπό τους.

Τα πράγματα ειδικής χρήσεως, που είναι προορισμένα για την εξυπηρέτηση δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών σκοπών, συνθέτουν την έννοια τους υπό το πρίσμα δύο στοιχείων: α) το σκοπό που τα πράγματα αυτά εξυπηρετούν και β) τον προορισμό τους προς εξυπηρέτηση. Δημόσιος γενικά σκοπός είναι εκείνος που έχει αναχθεί σε σκοπό της πολιτείας και επιδιώκεται μέσα από τον μηχανισμό μιας δημόσιας υπηρεσίας με τη χρήση των μέσων του δημοσίου δικαίου. Συνεπώς, δημόσιος σκοπός είναι ο σκοπός μιας δημόσιας υπηρεσίας, αλλά και οι επιδιωκόμενοι σκοποί από όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που ασκούν διοίκηση. Περαιτέρω, η έννοια του προορισμού του πράγματος σε εξυπηρέτηση σημαίνει την ειδική, αποκλειστική και ουσιαστική αφιέρωση του πράγματος στις ανάγκες της δημόσιας υπηρεσίας, ώστε να εξυπηρετείται καλύτερα ο δημόσιος σκοπός (Σπ. Παππάς σε Κατ" άρθρο Ερμηνεία ΑΚ, Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, τόμος V, 2004, υπό άρθρο 966).

Εξάλλου, η δημόσια περιουσία του κράτους περιλαμβάνει τα πράγματα που υπηρετούν αυτούσια δημόσιους σκοπούς και είναι αμέσως απαραίτητα για την εκπλήρωση των λειτουργιών του κράτους, ενώ η ιδιωτική περιουσία του κράτους αποτελείται από τα πράγματα και λοιπά περιουσιακά στοιχεία, τα οποία συμβάλλουν στην εκπλήρωση δημόσιων σκοπών, όχι αυτούσιως και άμεσα, αλλά έμμεσα με τις προσόδους και την αξία τους. Κρίσιμο λοιπόν κριτήριο εν προκειμένω είναι ο σκοπός που εξυπηρετεί το πράγμα. Έτσι, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να εξετάζεται ο σκοπός που επιδιώκεται με το πράγμα, ώστε στη συνέχεια να ενταχθεί αυτό στη δημόσια ή την ιδιωτική περιουσία του κράτους και εντεύθεν να ελεγχθεί αν υπόκειται ή όχι σε αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση των δανειστών του.

Εν κατακλείδι, δεν αρκεί ότι η φερόμενη ως δημόσια περιουσία του κράτους (ενσώματο αντικείμενο κινητό ή ακίνητο) είναι ικανή να θεραπεύσει δημόσιους σκοπούς, αλλά θα πρέπει να έχει ήδη και αφιερωθεί στη θεραπεία συγκεκριμένου δημοσίου σκοπού. Επιπροσθέτως, θα πρέπει τούτη η αφιέρωση, κατά της αρχής της αναλογικότητας, να είναι απολύτως απαραίτητη, με αντικειμενικά μέτρα, ελεγχόμενα από το Δικαστήριο, για την εκπλήρωση του δημοσίου αυτού σκοπού.

Τέλος, τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν μέσο ασκήσεως κρατικής οικονομικής πολιτικής, ανήκουν στη δημόσια περιουσία και όχι στην ιδιωτική (ορ. Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 1997, σελ. 667 επ.). Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται και τα χρήματα που προορίζονται για την κάλυψη των υποχρεωτικών δαπανών του δήμου και έχουν συμπεριληφθεί στον προϋπολογισμό αυτού κατά τις διατάξεις των άρθρων 159 επ. Ν. 3463/2006 (αποδοχές προσωπικού, γραφική ύλη, δαπάνες κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, τέλη ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, κ.λ.π.). Τα χρήματα αυτά, είναι ακατάσχετα, διότι είναι αφιερωμένα στην εξυπηρέτηση των ανωτέρω αναγκών, μη υποκείμενα σε επαύξηση, ενώ ενδεχόμενη κατάσχεση τους θα είχε βαρύτατες κοινωνικές επιπτώσεις, αφού στην ουσία θα οδηγούσε στην αναστολή της λειτουργίας του Δήμου, δεδομένου ότι τα έργα και οι υπηρεσίες που πρέπει να εκτελούνται (ακόμη και αυτές που έχουν σχέση με την αντιμετώπιση της απλής καθημερινότητας των πολιτών) δε θα μπορούσαν να εκτελεσθούν ελλείψει της επερχόμενης ανικανότητας του δήμου να προμηθευθεί ακόμη και πρώτη ύλη.

Β) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΦΜΥ: Σύμφωνα με το άρθρο 982 Κ.Πολ.Δ παρ.2, εξαιρούνται από την κατάσχεση απαιτήσεις μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών παροχών, εκτός εάν πρόκειται να ικανοποιηθεί απαίτηση για διατροφή εκ του νόμου, εκ διαθήκης ή για συνεισφορά στις ανάγκες της οικογένειας, Η εξαίρεση αυτή ισχύει και όταν η καταβολή του ποσού γίνεται με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του οφειλέτη σε πιστωτικό ίδρυμα. Στην Ιπαρ,3 του ιδίου άρθρου ορίζεται ότι "Η εξαίρεση της περίπτωσης 8 της παραγράφου 2 ισχύει και όταν η καταβολή του ποσού γίνεται με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του οφειλέτη σε πιστωτικό ίδρυμα, Η εξαίρεση ισχύει μόνο στην έκταση που ο λογαριασμός παρουσιάζει υπόλοιπο που δεν υπερβαίνει κατά το χρονικό διάστημα από την επιβολή της κατάσχεσης έως την επόμενη ημέρα της καταβολής το ποσό της εξαιρουμένης από την κατάσχεση απαίτησης", Η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 3 του Ν,3714/2008 ΦΕΚ Α 231/7-9-2008, Άρα τα έσοδα του Δήμου που προορίζονται αποκλειστικά για την κάλυψη της μισθοδοσίας και των ασφαλιστικών εισφορών των υπαλλήλων του Δήμου είναι ακατάσχετα. Κατά συνέπεια τυχόν αποστέρηση του αιτούντος ΟΤΑ από τη δυνατότητα χρήσεως των πραγμάτων που απαρτίζουν τη δημόσια περιουσία τους θα διατάρασσε την ομαλή λειτουργία της δημοτικής υπηρεσίας.

Γ). ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΑΠΟ ΣΑΤΑ - ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ Ο.Τ.Α.

Οι πιστώσεις αυτές δεν επιτρέπεται να κατασχεθούν, αφού αφορούν εξειδικευμένες επιχορηγήσεις προς τους ΟΤΑ, προοριζόμενες για την εκτέλεση, συγκεκριμένων επενδυτικών και αναπτυξιακών προγραμμάτων καθώς και το Τμήμα εκείνο των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων που προορίζεται για επενδυτικούς σκοπούς (ΣΑΤΑ),

αφού με τις πιστώσεις αυτές εξυπηρετείται ο δημοτικός σκοπός (άρθρο 966 ΑΚ, (Γνωμ,Ν.Σ.Κ 454/2005, Μ.ΠρΖακύνθου 147/2011). Τα χρήματα αυτά διατίθενται στους δήμους όχι ως γενικά έσοδα προς κάλυψη των εν γένει αναγκών τους αλλά ως πιστώσεις τις οποίες απλώς διαχειρίζεται προς την κάλυψη των εξειδικευμένων κάθε φορά δημοτικών σκοπών. Προς τούτο έχει θεσπισθεί και ο περιορισμός του άρθρου 176 παρ5 του ν. 3463/2006 (πρώην άρθρο 237 παρ.5 του Π.Δ 410/1995), σύμφωνα με το οποίο η εξυπηρέτηση του δανείου (των ΟΤΑ) δεν επιτρέπεται να γίνεται από έσοδα που προέρχονται από εξειδικευμένες επιχορηγήσεις ή από τα ανταποδοτικά τέλη ή από το Τμήμα των Κεντρικών αυτοτελών πόρων που προορίζονται για επενδυτικές δραστηριότητες των ΟΤΑ(ΣΑΤΑ). **Επιτρέπεται** η, λήψη δανείου με ασφάλεια της από εξειδικευμένες επιχορηγήσεις ή από το τμήμα των κεντρικών αυτοτελών πόρων (ΚΑΠ), που προορίζεται για επενδυτικές δραστηριότητες των ΟΤΑ με την προϋπόθεση ότι το δάνειο συνάπτεται για την εξυπηρέτηση εκτέλεσης συγκεκριμένων έργων ή προμηθειών που προβλέπονται από τη ΣΑΤΑ ή των εξειδικευμένων επιχορηγήσεων και στην οποία (διάταξη) επαναλαμβάνεται η ίδια, ως άνω αρχή των ειδικών προορισμών των εσόδων για επενδυτικές δραστηριότητες (ΑΠ 2354/2009,. ΝΟΜΟΣ ΑΠ ολ17/2002, ΕλλΔνη 43,1009, 1574/2012 ΜΠρ Ηρακλείου adhoc). Άρα αποτελούν δημόσια περιουσία, δεν μπορούν να διατεθούν για καμία άλλη δαπάνη (ΥΠΕΣΔΔΑ 13654/98) και άρα είναι ακατάσχετα τα παραπάνω έσοδα των Δήμων, που προέρχονται από εξειδικευμένες επιχορηγήσεις και από την ΣΑΤΑ, εφόσον αποδεδειγμένα εξυπηρετούν τη χρήση τους για τον δημοτικό σκοπό, είναι ατομικώς προσδιορισμένα και δεν είναι δεκτικά μονομερούς επαύξησης.

Δ) ΔΡΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ:

Το ποσό αυτό αποτελεί εξειδικευμένη πίστωση ατομικώς προσδιορισμένη, προοριζόμενη για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένου δημοτικού σκοπού και δεν είναι δυνατόν να διατεθεί για άλλο σκοπό από αυτόν για τον οποίο διατέθηκε με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, στην οποία ρητά αναφέρεται και επισημαίνεται ότι οι δικαιούχοι φορείς θα χρησιμοποιήσουν τις εν λόγω πιστώσεις αποκλειστικά για δράσεις πυροπροστασίας και θα γνωστοποιούν τα σχετικά έργα στις αρμόδιες Διευθύνσεις των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

Ε) ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΓΗ ΚΑΙ ΣΕ ΧΡΗΜΑ - ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ:

Άρθρο 8 Ν. 1337/1983

Σε περίπτωση που η συμμετοχή σε γη πρέπει να ληφθεί από μη/ ρυμοτομούμενο τμήμα ιδιοκτησίας, πλην όμως κατά την κρίση της αρχής το " τμήμα γης που πρόκειται να αποτελέσει αντικείμενο εισφοράς δεν είναι αξιοποιήσιμο πολεοδομικά ή η αφαίρεση του είναι φανερά επιζήμια για την ιδιοκτησία, μπορεί να μετατρέπεται σε ισάξια χρηματική συμμετοχή που διατίθεται αποκλειστικά για τη δημιουργία κοινόχρηστων και κοινωφελών χρήσεων και σκοπών...»

Άρθρο 2 Ν. 1772/1983

«...Το ποσό της εισφοράς αυτής διατίθεται από τους οικείους Ο.Τ.Α. για την εκτέλεση των βασικών κοινόχρηστων πολεοδομικών έργων, είτε από τον ίδιο είτε από εξουσιοδοτημένο από αυτόν φορέα. Κάθε διάθεση της εισφοράς αυτής για άλλο σκοπό είναι άκυρη...». Τα έσοδα τα οποία προέρχονται από εισφορές σε χρήμα, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις των Ν. 1337/83 και 1772/88, επιβάλλεται να μην διατίθενται για άλλους σκοπούς, εκτός εκείνων για τους οποίους προορίζονται, όπως αυτοί οι σκοποί εξειδικεύονται από τις άνω διατάξεις και συνεπώς θεωρούνται ως ακατάσχετες απαιτήσεις των Ο.Τ.Α., ως εξαρτώμενες από αντιπαροχή για την οποία προορίζονται, δηλαδή έχουν σαφώς προσδιορισμένη μορφή ανταποδοτικότητας και συνεπώς τα εν λόγω ποσά είναι ακατάσχετα.

ΣΤ. ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΑ ΤΕΛΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 12 του Ν. 1828/1989 ενιαίο τέλος προβλέπεται από τον νόμο ως ανταποδοτικό και επιβάλλεται για παρεχόμενες από τους δήμους ή τις κοινότητες υπηρεσίες καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινόχρηστων εν γένει χώρων, περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, κατασκευής και λειτουργίας κοινόχρηστων αποχωρητηρίων, φωτισμού των κοινόχρηστων χώρων, καθώς και για κάθε άλλη παγίως" παρεχόμενη στους πολίτες δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία ανταποδοτικού χαρακτήρα. Δεδομένου ότι οι εν λόγω υπηρεσίες ωφελούν προεχόντως τους εγκατεστημένους στην περιοχή του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης που βαρύνονται με την καταβολή του, το τέλος αυτό έχει πράγματι ανταποδοτικό χαρακτήρα και δεν συνιστά φόρο, με συνέπεια να μην αντικρούει στη διάταξη του άρθρου 78 παρ. 4 του Συντάγματος (βλ. ΣτΕ 609/2004 επταμ., 6256, 2542/2006, 4006/2005, 1012/2002). (ΣτΕ 60/2010).

Ζ . ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΑ ΤΕΛΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

Στην εγκ. 16/16898/19.08.2010 ΥΠ.ΕΣ.Α.&Η.Δ διευκρινίζονται τα εξής: 'Ι. Τα τέλη και δικαιώματα ύδρευσης που επιβάλλονται από τους ΟΤΑ έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα, στοιχείο που θα πρέπει να προκύπτει από τις αποφάσεις των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβουλίων, ώστε η επιβάρυνση των υπόχρεων να είναι ανάλογη προς το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών (σχετικές οι υπ'αριθμ. 2/20772005 και 1/6052007 εγκύκλιοι μας για την επιβολή ανταποδοτικών τελών από τους ΟΤΑ α' και β' βαθμού). Τα εν λόγω τέλη και δικαιώματα επιβάλλονται για την κάλυψη πάσης φύσεως λειτουργικών και επενδυτικών δαπανών που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας ύδρευσης.

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2, του άρθρου 19 του από 249/2010/1958 Β.Δ/τος σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του ν. 1080/1980, πέραν του τέλους ύδρευσης (δηλαδή της αξίας κατανάλωσης ύδατος), επιβάλλονται από τους ΟΤΑ και δικαιώματα στις περιπτώσεις που προβλέπεται δαπάνη για την εξυπηρέτηση της ύδρευσης σε

προσωπικό ή έργα (π.χ δαπάνη κατασκευής, επέκτασης και συντήρησης δικτύου, αντικατάσταση υδρομέτρων). Το ύψος αυτών πρέπει να καθορίζεται με γνώμονα τη διασφάλιση της ανταποδοτικότητας, η οποία μεταξύ άλλων συνίσταται σε μια κατά προσέγγιση αναλογική σχέση μεταξύ των εσόδων και των εξόδων. Κατ' επέκταση, είναι τέλη ανταποδοτικού χαρακτήρα και ειδικού σκοπού και συνεπώς ακατάσχετα.

ΕΠΕΙΔΗ ο Δήμος Ήλιδας τηρεί τραπεζικούς Λογαριασμούς στο ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα, στο οποίο εισρέουν επιχορηγήσεις μηνιαίες Κ.Α.Π, μισθοδοσίες τακτικού προσωπικού και αορίστου χρόνου, ασφαλιστικά ταμεία), επιχορηγήσεις για σχολικούς φύλακες, σχολικούς τροχονόμους, μισθώματα σχολικών μονάδων, ανταποδοτικά τέλη, καθώς και ειδικευμένα έσοδα για έργα όπως ΣΑΤΑ, πυροπροστασία, κ.λ.π. Τα ποσά αυτά της μισθοδοσίας τακτικού προσωπικού και αορίστου χρόνου, ασφαλιστικά ταμεία, κ.λ.π βρίσκονται στους εν λόγω λογαριασμούς και αποτελούν δημόσια περιουσία που προορίζεται αποκλειστικά για την μισθοδοσία του προσωπικού του Ν.Π.Δ.Δ. και εξυπηρετεί ειδικά προσδιορισμένο δημόσιο σκοπό.

Τα χρήματα των ανωτέρω λογαριασμών, αφορούν έσοδα ειδικού σκοπού. Αποτελούν «δημόσια περιουσία» του δήμου και προορίζονται με την χρήση τους για εξυπηρέτησης δημοτικών σκοπών. Σύμφωνα με το άρθρο 966 ΑΚ «τα πράγματα που ανήκουν στη δημόσια περιουσία είναι εκτός συναλλαγής και δεν μπορούν να υποθηκευτούν ή ενεχυριαστούν ή κατασχεθούν από τους δανειστές. Τυχόν αποστέρηση των ΟΤΑ από τη δυνατότητα χρήσης των πραγμάτων που απαρτίζουν τη δημόσια περιουσία τους θα διατάρασσε την ομαλή λειτουργία της δημοτικής ή κοινοτικής υπηρεσίας γι αυτό το λόγο δε ο νόμος κατέστησε τα πράγματα αυτά «εκτός συναλλαγής» με συνέπεια να απαγορεύεται λόγω της ιδιότητάς τους η αναγκαστική κατάσχεσή τους. Εξάλλου τυχόν εκτέλεση κατασχετηρίου, θα στερήσει απ το Δήμο σημαντικά έσοδα και θα δημιουργήσει εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα στην υλοποίηση του προϋπολογισμού, δεδομένου δεν θα μπορούν να εξοφληθούν δεσμευμένες πιστώσεις οι οποίες έχουν αναληφθεί σύννομα για μισθοδοσίες, αποδόσεις κρατήσεων, αναγκαία κοινωφελή έργα, εργασίες και υπηρεσίες. Τέλος τυχόν εκτέλεση του κατασχετηρίου, θα στερήσει από το Δήμο σημαντικά έσοδα και θα δημιουργήσει εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα στην υλοποίηση του προϋπολογισμού, δεδομένου ότι έχουν ήδη δεσμευτεί και αναληφθεί πιστώσεις για αναγκαία έργα εργασίες υπηρεσίες, έχουν ήδη τιμολογηθεί απλήρωτες υποχρεώσεις και προγραμματισμένες συμβάσεις που έχουν ήδη υπογραφεί.

Επειδή τα χρηματικά ποσά, που τηρεί στο άνω πιστωτικό ίδρυμα ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ και αποτελούν τις κατασχόμενες χρηματικές απαιτήσεις εμπίπτουν στην έννοια των ακατασχέτων, καθόσον συνδέονται άμεσα με την καταβολή μισθών (τακτικές αποδοχές, επιδόματα, ασφαλιστικά ταμεία κλπ) των υπαλλήλων μου (982 παρ. 2δ' ΚΠολΔ) και με απαιτήσεις εργολάβων για το εργολαβικό αντάλλαγμα

εκτελουμένων σήμερα έργων (άρθρο 5 Ν. 4694/1930, ΑΝ 628/1937, ΝΔ 914/1941, ΝΔ 1051/1942, ΑΝ 113/1967, άρθρο 52 αρ. 11 ΕισΝΚΠολΔ), εξυπηρετώντας ειδικούς δημοτικούς σκοπούς (223/2012 ΜΠΡ ΠΡΕΒ).

Στην ένδικη περίπτωση η εκτέλεση του προσβαλλομένου κατασχετηρίου, θα στερήσει από το Δήμο σημαντικά έσοδα και θα δημιουργήσει εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα στην υλοποίηση του προϋπολογισμού, δεδομένου δεν θα μπορούν να εξοφληθούν δεσμευμένες πιστώσεις οι οποίες έχουν αναληφθεί σύννομα για μισθοδοσίες, αποδόσεις κρατήσεων, αναγκαία κοινωφελή έργα, εργασίες και υπηρεσίες. Ένεκα τούτου ο Δήμος θα υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη και συνεπώς πρέπει να ακυρωθεί το άνω κατασχετήριο και η επισπευδόμενη σε βάρος του Δήμου αναγκαστική εκτέλεση.

3) ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΟΥ

Επειδή στο κατασχετήριο πρέπει να προσδιορίζεται η αιτία της απαίτησης (δικαιογόνος αιτία) κατά τα ουσιώδη στοιχεία της. Πλην όμως, στην ένδικη περίπτωση, η καθής δεν προσδιορίζει την αιτία της απαίτησής της και τα ουσιώδη στοιχεία αυτών, δηλαδή την ύπαρξη ή όχι σύμβασης αγοραπωλησίας μεταξύ εμού και της καθής, τα εμπορεύματα που αγοράστηκαν από την καθής και το συμφωνηθέν τίμημα της πώλησης, ως και με βάση ποιους (δελτία αποστολής –τιμολόγια) εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 45/2020 διαταγή πληρωμής. Επίσης η καθής δεν διαχωρίζει, ποιος τραπεζικός λογαριασμός, αλλά και ποια εκ των τηρουμένων κεφαλαίων σε αυτούς προορίζονται για μισθοδοσίες, εργολαβικές αμοιβές, ανταποδοτικά τέλη κ.λ.π., ούτως ώστε να μπορεί να διαχωριστεί ποιο από τα ποσά αυτά και σε ποιο ύψος μπορεί να κατασχεθεί και ποιο είναι ακατάσχετο, για να μπορέσει η Τράπεζα να προβεί στην κατά το νόμον προβλεπόμενη ακριβή δήλωση. Ως εκ τούτου το προσβαλλόμενο κατασχετήριο είναι παντελώς απαράδεκτο λόγω της αοριστίας του και πρέπει να ακυρωθεί.

4) ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΕΠΕΙΔΗ δεν τηρήθηκαν οι ειδικές διατάξεις του ΝΔ 17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών», που αναφέρονται στην κατάσχεση εις χείρας ανωνύμων εταιριών και που εξακολουθούν να ισχύουν δυνάμει του άρθρου 52 αρ. 3 ΕισΝΚΠολΔ. Οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ως άνω Ν.Δ έχουν διατηρηθεί σε ισχύ και δεν καταργήθηκαν με την εισαγωγή του Κ.Πολ.Δ που είναι νεότερο νομοθέτημα, διότι οι γενικές διατάξεις του Κ.Πολ.Δ δεν μπορούν να καταργήσουν τις ειδικές του Ν.Δ. Η διάταξη 88 του παραπάνω Ν.Δ δεν προσκρούει στο σύνταγμα (αρχή της ισότητας). Συνεπώς η ανάληψη από τον κατασχόντα του ποσού που κατασχέθηκε γίνεται **κατά το άρθρο 88 του ως άνω Ν.Δ μόνο με άδεια του Προέδρου Πρωτοδικών.**

Για τους άνω λόγους, ΓΝΩΜΟΔΟΤΩ την άσκηση ενδίκων μέσων, ήτοι την άσκηση ανακοπής κατά του από 24-6-2020 κατασχετηρίου εις χείρας τρίτου, η οποία πιθανολογώ ότι θα ευδοκιμήσει στο Δικάσαν την ανακοπή Δικαστήριο, ήτοι στο Ειρηνοδικείο Αμαλιάδας, ως αρμόδιο Δικαστήριο του τόπου εκτελέσεως, και την άσκηση αίτησης αναστολής με αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής, λόγω της ανεπανόρθωτης βλάβης που θα υποστεί ο Δήμος από την αναγκαστική εκτέλεση του άνω κατασχετηρίου. Να σημειωθεί ότι η εν λόγω ανακοπή πρέπει να ασκηθεί και να επιδοθεί με δικαστικό επιμελητή στην αντίδικο εταιρεία, έως τις 16-7-2020 ».

Κατόπιν, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Οικονομική επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και αφού έλαβε υπόψη της: τις διατάξεις άρθρου 58 και του άρθρου 72 του ν.3852/2010, τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4623/2019 (ΦΕΚ Α'134), το από 24-6-2020 κατασχετήριο της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», την από 02-07-2020 γνωμοδότηση της της Νομικής συμβούλου του Δήμου και μετά από διαλογική συζήτηση,

Αποφασίζει Ομόφωνα

1. Εγκρίνει την από 02-07-2020 γνωμοδότηση της της Νομικής συμβούλου του Δήμου.
2. Την άσκηση ενδίκων μέσων, δηλαδή, την άσκηση ανακοπής κατά του από 24-6-2020 κατασχετηρίου εις χείρας τρίτου στο Ειρηνοδικείο Αμαλιάδας,
3. Την άσκηση αίτησης αναστολής, με αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής, λόγω της ανεπανόρθωτης βλάβης που θα υποστεί ο Δήμος από την αναγκαστική εκτέλεση του άνω κατασχετηρίου.
4. Η εν λόγω ανακοπή πρέπει να ασκηθεί και να επιδοθεί με δικαστικό επιμελητή στην αντίδικο εταιρεία, έως τις 16-7-2020

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 224/2020

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ